

Az evangélium szerinti élet

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 9:36; János 3:16-17; Róma 8:20-23;
Efezus 2:8-10; 1János 3:16-17; Jelenések 14:6-7

„Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk” (Ef 2:8-10).

Amint elkezdünk beszélni Isten parancsairól, kívánalmairól vagy útmutatásairól, azt kockáztatjuk (vagy az jelent számunkra is kísértést), hogy valahogy a tetteinkkel biztosíthatjuk magunknak a megváltást, esetleg másképpen nyerjük el Isten kegyét. A Biblia azonban újból és újból kijelenti, hogy bűnösök vagyunk, csak Isten kegyelméből üdvözülhetünk Jézus Krisztus által, helyettünk vállalt kereszthalála érdeméért. Ugyan mit lehetne ehhez még hozzáadni? Ellen G. White így írt erről a kérdésről: „Ha mindent összegyűjtenénk, ami az emberben jó, szent, nemes és kedves, és felvetnénk Isten angyalai előtt, hogy szerepet játszhatnak a megváltásunkban vagy érdemet szereznének nekünk, a gondolatot felségárulásként utasítanák el” (*Faith and Works*. 24. o.).

Tehát a szükségben lévők érdekében végzett kegyelmes és könyörületes tetteket nem lehet törvényeskedésnek tekinteni. Ellenkezőleg! Amint egyre jobban megértjük és értékeljük a megváltást, annál inkább felmérjük, hogy mi a kapcsolat Isten szeretete és a szegényekkel meg az elnyomottakkal való törődése között. A szeretetét élvezzük, ezért adunk mi is. Amikor látjuk, mennyire szeretett bennünket Isten, észrevesszük, hogy másokat is szeret, és azt kéri, hogy mi is szeretettel forduljunk feléjük.

„MERT ÚGY SZERETTE ISTEN...”

Jn 3:16 versében ez áll: „Mert úgy szerette Isten e világot...” A görög eredetiben itt a *kosmos* szó szerepel, ami azt jelenti, hogy „a világ megteremtett, szervezett egésze” (*The SDA Bible Commentary*. 5. köt. 929. o.). Ez a vers az emberiség üdvösségéről szól, viszont a megváltási tervnek az egész teremtett világ számára jelentősége van.

Mit tanít Róm 8:20-23 szakasza a megváltási terv szélesebb körű jelentőségéről?

Természetesen a megváltás egyrészt érinti mindannyiunknak az Úrral való személyes kapcsolatát, de még ennél is többről van szó. A megigazítás nem pusztán annyi, hogy Isten megbocsátja a bűneinket. Ideális esetben az is része, hogy Jézus és a Szentlélek ereje által az Úr hogyan hozza létre Isten családját, amelynek tagjai többek között azzal is kifejezik örömüket a megbocsátás és az üdvbizonyosság miatt, amit nyertek, hogy jó cselekedeteikkel tesznek bizonyosságot a világnak.

Olvassuk el Jn 3:16-17 szakaszát! A 17. vers hogyan szélesíti még ki a 16. versben foglalt üzenetet?

El tudjuk fogadni, hogy Isten másokat is szeret, nem csak bennünket. Szereti azokat, akiket mi is szeretünk, és ennek örülünk. Azokat is szereti, akiknek bizonyosságot teszünk, általában ez a tudat motivál a missziómunkára. Viszont Isten azokat is szereti, akikkel mi kényelmetlenül érezzük magunkat vagy akiktől félünk. Isten szeret mindenütt, minden embert, még azokat is, akiket mi különösebben nem kedvelünk. Ennek a bizonyítékát láthatjuk például a teremtett világban. A Biblia folyamatosan Isten jóságának bizonyóságként utal a bennünket körülvevő világra: „felhossa az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak” (Mt 5:45). Maga az élet is Isten ajándéka, mindenki tőle kapja ezt az ajándékot, akár hogyan fogadja és akárhow viszonyul az Úrhoz.

Hogyan kell változtatnia az emberekhez és a körülményeikhez való hozzáállásunkon annak, ha tudatosul bennünk, hogy őket is Isten teremtette és szereti?

KÖNYÖRÜLET ÉS MEGTÉRÉS

A megváltás és a nagy küzdelem összekapcsolódó történetei arra készítetnek, hogy elfogadjunk egy igazságot az étellel kapcsolatban, ami alapvetően fontos a világ és önmagunk megértéséhez. Ez pedig az, hogy bűnösök, összetörtek vagyunk, mint ahogyan a világ is az. Nem olyan, mint amilyenek megteremtette Isten, és noha Isten valóban a saját képére teremtett bennünket, mi is megtörtünk, mint a világ. A mi életünkben ható bűn természete ugyanolyan, mint a világszerte oly sok fájdalmat, elnyomást és kizsákmányolást okozó gonoszságé.

Ezért helyes, hogy átérezzük a körülöttünk lévő világ és minden élő fájdalmát, nehézségeit, szomorúságát és tragédiáit. Robotoknak kellene lennünk ahhoz, hogy ne szembesüljünk az élet fájdalmával. A panaszzsoltárok, Jeremiásnak meg a többi prófétának a siralmi és Jézus könnyei, a könyörület mutatják, hogy ez a helyes viszonyulás a világhoz és a benne lévő gonosz-sághoz, de főleg azokhoz, akiknek annyit ártott a rossz.

Miért indult Jézus könyörületre Mt 9:36, 14:14, Lk 19:41-42 és Jn 11:35 történeteiben? Hogyan lágyulhat meg a szívünk annyira, hogy bennünket is megérintsen a környezetünk fájdalma?

Ne feledjük, a bűn és a gonoszság nem csak „ott kint” létezik, nem csak valaki más bűne okozta. *„Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mibennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mibennünk”* (1Jn 1:8). A bibliai próféták szerint a bűn elsősorban nem „a szabályok” megszegése miatt tragédia, hanem azért, mert megtörte a kapcsolatot Isten és a népe között, továbbá másoknak is fájdalmat okoz. Ez történhet szűkebb vagy tágabb körben, de egyformán rossz.

Önzés, kapzsiság, becstelenség, előítélet, tudatlanság és nemtörődöm-ség a világban lévő minden gonoszság, igazságtalanság, szegénység és elnyomás gyökere. A bűnösségünk elismerése az első lépés a rosszal való szembeszálláshoz, de ahhoz is, hogy Isten szeretete elfoglalhassa jogos helyét a szívünkben: *„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól”* (1Jn 1:9).

Nézzünk magunkra (de ne túl közlelről és ne is túl hosszán)! Mi mindenben vagyunk mi is megtörtek, részesei a nagyobb problémának? Hol találjuk az egyedüli megoldást? Kizárólag hova fordulhatunk?

KEGYELEM ÉS JÓ CSELEKEDETEK

Foglaljuk össze a saját szavainkkal Ef 2:8-10 verseit! Ezek szerint milyen kapcsolat van a kegyelem és a jó cselekedetek között?

A Bibliából tudjuk: Isten többek között azért teremtett minket, hogy imádjuk Őt és szolgálatára legyünk a többi embernek. Csak elképzelni tudjuk, hogy a bűntelen világban milyen is lehetne ez!

Most csak a bűnbe süllyedt, megtört világot ismerhetjük. Szerencsénkre a megbocsátás és a gyógyulás útját megnyitja Isten kegyelme, amit Jézusnak a világ bűneiért hozott áldozata fejez ki és mutat be. Így még megtört állapotunkban is egyre inkább Isten kezemunkája lesz az életünk, és Ő felhasznál bennünket arra, hogy hozzá csatlakozva igyekezzünk gyógyítani a sebeket és helyreállítani a károkat mások életében (lásd Ef 2:10). „Azoknak, akik kapnak, adniuk kell másoknak. Mindenfelől segítségkérés hallatszik. Isten felszólítja az embereket, hogy örömmel szolgáljanak embertársaiknak” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 61. o.).

Tehát nem azért teszünk jót – látjuk el a szegényeket, emeljük fel az elnyomottakat, etetjük az éhezőket –, hogy üdvösséget szerezzünk vagy, hogy Isten elfogadjon. Krisztusban, hit által Isten máris elfogad, megvan minden, amire szükségünk lehet. Viszont elismerjük, hogy bűnösök és a bűntől szenvedő áldozatok is vagyunk egyszerre, Isten mégis szeret és megváltást ad. Továbbra is küzdünk az énközpontúság és a kapzsiság kísértéseivel, de Isten önfeláldozó és alázatos kegyelme új életformát és szeretetet kínál nekünk, ami át fogja alakítani az életünket.

A keresztre nézve a nagy és tökéletes áldozatot látjuk, amit Krisztus értünk hozott, és felmérjük, hogy ehhez mi semmit nem tehetünk hozzá. Ez viszont nem jelenti azt, hogy semmit nem kellene tennünk arra válaszul, amit Krisztusban kaptunk. Ellenkezőleg! *Ezt nem hagyhatjuk felelet nélkül!* Vajon mi volna jobb módja annak, hogy a ránk áradó szeretetre válaszoljunk, mint az, ha mi is szeretetet tanúsítunk mások iránt!?

Hogyan mutatják be 1Jn 3:16-17 versei, hogy milyen hatást kell kiváltania bennünk a keresztnek?

AZ EMBERISÉG CSALÁDJA

Szolgálatával és tanításával Jézus határozottan képviselte a befogadó lelkületet. Őszinte, meleg szeretettel és törődéssel fogadott mindenkit, aki tiszta szándékkal fordult hozzá, még ha rosszhírű nők, vámszedők, leprások, samaritánusok, római századosok, vallási vezetők vagy gyerekek voltak is. Az őskeresztény egyháznak is ezt kellett felfedeznie, méghozzá több olyan módon, ami teljes átalakulást eredményezett. Ennek volt része az üdvösség ajándéka.

Amint az első hívők lassan felismerték az evangélium befogadó jellegét, nem csak jó cselekedeteket adtak a hitükhöz, mint ami „kedves” dolog. Ez lett az evangéliumról alkotott felfogásuk magja, ezt tapasztalták Jézus életében, szolgálatában és halálában. Miközben megküzdöttek a felmerült kérdésekkel, először olyan vezetők egyénileg, mint Pál és Péter (lásd pl. ApCsel 10:9-20), majd az egyház testülete közösségleg is a jeruzsálemi zsinaton (lásd Apostolok cselekedetei 15. fejezet), kezdtek rádöbbsenni, hogy ez a jó hír drámai módon megváltoztatta az Isten szeretetéről és elfogadásáról alkotott fogalmaikat. Ennek kell megmutatkoznia azoknak az életében is, akik Jézus követőinek vallják magukat.

Mit tanítanak az alábbi igék az emberi természetről? Hogyan hassanak ezek a gondolatok arra, ahogyan másokhoz viszonyulunk?

Mal 2:10 _____

ApCsel 17:26 _____

Róm 3:23 _____

Gal 3:28 _____

Gal 3:28 teológiai összefoglalót ad arról az elvről, amit Jézus az irgalmas samaritánus gyakorlati történetében is bemutatott. Ahelyett, hogy elkezdénénk vitatkozni arról, kinek is kell igazából segítenünk, csak menjünk és szolgáljunk az embereknek! Sőt, arra is készüljünk fel, hogy talán éppen azok fognak nekünk szolgálatot tenni, akiktől nem várnánk. A globális emberi család összefogó elemét magasabb szinten ismerik fel azok, akiket összeköt az evangélium, Isten megmentő, az Úrban egységre hívó szeretete: „Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok vagyunk” (1Kor 12:13, ÚRK).

AZ ÖRÖKKÉVALÓ EVANGÉLIUM

A kereszténység egész történelme során hangzik az evangélium átformáló hívása és kérése „*minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek*” (Jel 14:6). Ám *A jelenések könyve* bemutatja, hogy a vég idején újult erővel hirdetik az üzenetet – a Jézusról szóló jó hír egészét.

Olvassuk el Jel 14:6-7 verseit! Hogyan jelenik meg az angyalnak a 7. versben található jellegzetes üzenetében az evangélium legáltalánosabb, Jn 3:16 versén alapuló összefoglalása?

Jel 14:7 összefog három, a tanulmányunkban már eddig említett döntő elemet, ami azt mutatja az egész bibliai történetben, hogy Isten figyelmét nem kerüli el a rossz, a szegénység, sem az elnyomás.

Ítélet. A történelem során az elnyomottak újból és újból ítéletért kiáltottak, hogy történjen igazságszolgáltatás. Milyen jó, hogy a Biblia leírása szerint Isten meghallja a nyomorúságban szenvedők kiáltásait! *A zsoltárok könyve* például gyakran kifejezi, hogy az ítélet jó hír azoknak, akiket igazságtalanság ér.

Istentisztelet. A héber próféták írásaiban gyakran összekapcsolódik az istentisztelet és a jó cselekedetek témája, különösen akkor, amikor a magukat Isten népének vallók ájtatosságával szemben felsorolják, hogy mennyi rosszat tettek és tesznek folyamatosan. Ézsaiás 58. fejezetében például Isten határozottan kijelenti, hogy leginkább olyan tiszteletre vár, ami jótettekben, a szegényekről és a rászorulókról való gondviselésben mutatkozik meg (lásd Ézs 58:6-7).

Teremtés. Amint láttuk, az az egyik alapvető eleme Isten igazságra szólító szavának, hogy az egész emberiség egy családba tartozik, mindannyiunkat a saját képére teremtett és egyaránt szeret. Isten szemében minden ember érték, senkit nem szabad kizsákmányolni, elnyomni valaki más igazságtalan nyeresége érdekében, a kapzsisága miatt. Az evangélium végidei hirdetése nyilván széleskörű, messze ható felhívás arra, hogy a bűnös emberek fogadják el az Isten által felkínált megmentést, megváltást és helyreállítást. Tehát még az igaz és hamis istentisztelet, valamint az üldözés (lásd Jel 14:8-12) kérdései között is lesz egy népe Istennek, amely még a legszörnyűbb gonoszságok idején is kiáll az igazság, Isten parancsolatai és Jézus hite mellett.

Hogyan tudunk úgy segíteni a nehézséggel küzdőknek, hogy közben a hármaskörű angyali üzenet reménységéről és figyelmeztetéseiről is beszélünk nekik?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, „Velünk az Isten” c. fejezet, 11-18. o.; *A Nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, „Szolgálatra váltott meg” c. fejezet, 56-64. o.

„Isten az egész földre mint szőlőkertjére formál jogot. Bár most a föld a bitorló kezében van, de mégis Istené, a megváltás által nem kevésbé, mint a teremtés által. Krisztus a világért hozta áldozatát. »Úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta« (Jn 3:16). Ebben az ajándékban az ember minden más ajándékot is megkap. Az egész világ naponta részesül Isten áldásaiban. Minden csepp eső, a hálátlan emberiségre áradó minden fénysugár, minden falevél, minden virág és gyümölcs Isten nagy türelméről és csodálatos szeretetéről tanúskodik» (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 204-205. o.).

„Krisztusban nincs zsidó, sem görög, nincs rabszolga, sem szabad. Krisztus drága vére mindenkit egygyé kovácsol (lásd Gal 3:28; Ef 2:13). A szenvedő emberiség kiáltását minden valláskülönbséget félretéve meg kell hallanunk... Mindenütt vannak segítségre és együttérzésre szoruló özvegyek, árvák, akikért Krisztus felelőssé teszi követőit. Nagyon sokszor érzéketlenül elmegyünk mellettük. Lehet, hogy kopottak, faragatlanok és látszólag semmi kedves vonás nincs bennük. Akkor is Isten tulajdonai. Áron vette meg őket, és éppoly értékesek szemében, mint mi. Ők is Isten nagy családjához tartoznak, és Isten sáfaraiként a keresztények felelősek értük” (i. m. 268-269. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Ha jóra törekszünk, segítünk az embereken, hogyan állhatunk ellen a kísértésnek, hogy ezáltal jobbnak gondoljuk magunkat vagy érdekeket próbálnánk szerezni Isten előtt?
- 2) Vajon olyan közösség a gyülekezetünk, amelyben „nincs különbség”, mert mindenki egy Krisztusban? Hogyan valósulhat ez meg még inkább közöttünk? Vajon a gyülekezetünkre mennyire jellemző a befogadó lelkület?

ÖSSZEFOGLALÁS: Isten a megváltási tervben fejezte ki a szeretetét, amit Jézus élete és áldozata mutatott be. Ezáltal kínál Jézus az embernek bűnbocsánatot, életet és reményt. Kegyelme várományosaiként igyekszünk ezt másoknak is továbbadni, nem azért, mintha ezzel üdvösséget érdemelnénk, hanem azért, mert Isten erre teremtett meg és teremtett újjá. Az evangélium ezért átformálja az emberi kapcsolatokat, és arra készlet, hogy szolgáljunk, főként azoknak, akiknek a legnagyobb szüksége van rá.

PÁSKULYNÉ KOVÁCS ERZSÉBET: SOK SZEGÉNY EMBER

Sok szegény ember él a földön,
A közeledben is talán?
Ha megnyílik a kezed adni,
szívedben békét fogsz kapni,
hogy segítettél a baján.

Sok szegény ember él a földön,
pedig bőven van mindene.
De üres a szíve és a lelke:
nincs egy nyugodt órája, perce,
aggodalommal van tele.